

Beschikking van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

op de op 27 september 2016 bij hen binnen gekomen aanvraag van Stolwerk Metaal B.V., om vergunning krachtens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, voor de inrichting gelegen aan de Valveeken 5, 6, 8, 10 en 14 en Zoete Inval ongenummerd te Breda.

zaaknummer

16100191

Documentnummer

4166385

plaats / datum

's-Hertogenbosch,

11 april 2017

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,

de voorzitter,

de secretaris,

prof. dr. W.B.H.J. van de Donk

mw. ir. A.M. Burger

BESLUIT

Omgevingsvergunning weigeren

Onderwerp

Wij hebben op 27 september 2016 een verzoek ontvangen van Stolwerk Metaal B.V. voor het wijzigen van de voorschriften met betrekking tot afvalwater voor de inrichting gelegen aan de Valveken 5, 6, 8, 10 en 14 en Zoete Inval ongenummerd te Breda. Het verzoek is geregistreerd onder nummer 16100191 en heeft OLO nummer 2569223.

Besluit

Wij besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning en gelet op artikel 2.1 en 2.31 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht:

- de gevraagde omgevingsvergunning te weigeren;
- dat de volgende delen van de aanvraag onderdeel uitmaken van deze vergunning:
 - aanvraagformulier d.d. 27 september 2016 inclusief de toelichting met rapportnummer MR60150106.R001-1 d.d. 27 september 2016.

Inhoudsopgave

Besluit	2
Procedurele overwegingen	4
Inhoudelijke overwegingen	12
1. Toetsingskader.....	12
2. Afvalwater	12
BIJLAGE: ZIENSWIJZEN	15

PROCEDURELE OVERWEGINGEN

Gegevens aanvrager

Op 27 september 2016 hebben wij een verzoek tot wijziging van voorschrift 3.2.2 van de omgevingsvergunning d.d. 10 juni 2014 als bedoeld in artikel 2.31 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) ontvangen van Stolwerk Metaal B.V. (verder te noemen: Stolwerk). Het verzoek ziet toe op de omgevingsvergunning van de inrichting aan de Valveeken 5, 6, 8, 10 en 14 en Zoete Inval ongenummerd te Breda.

Projectbeschrijving

Stolwerk verzoekt om wijziging van voorschrift 3.2.2 van de omgevingsvergunning d.d. 10 juni 2014 voor de parameters a. en n. zijnde onopgeloste bestanddelen en de som zware metalen.

Verzocht wordt om de lozingswaarden te beschouwen als streefwaarde voor onopgeloste bestanddelen en som zware metalen over de vijf lozingspunten te mogen middelen.

Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in het verzoek om wijziging van de vergunning.

Huidige vergunningssituatie

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen verleend dan wel meldingen geaccepteerd:

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK
Revisievergunning*	1 juli 2011	2762811
Verandering milieuneutraal	25 juni 2012	C2073382
Veranderingsvergunning	4 februari 2014	C2108193
Veranderingsvergunning	10 juni 2014	14031419
Veranderingsvergunning	23 april 2015	15010018

De hierboven genoemde vergunningen waar een * bij staat, zijn volgens de Invoeringswet Wabo gelijkgesteld aan een omgevingsvergunning voor onbepaalde tijd.

Bevoegd gezag

Gedeputeerde Staten zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo juncto artikel 3.3 lid 1 van het Bor. De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I onderdeel C categorie 28.4 en 28.5 van het Bor en daarnaast betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort (categorie 5.5 van bijlage 1 van de Richtlijn industriële emissies).

Volledigheid verzoek

De aanvraag bestaat uit de volgende onderdelen:

- aanvraagformulier d.d. 27 september 2016 inclusief de toelichting met rapportnummer MR60150106.R001-1 d.d. 27 september 2016.

Wij hebben het verzoek getoetst op volledigheid. Het verzoek bevat voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling. Het verzoek is dan ook in behandeling genomen.

Procedure (uitgebreid)

Deze beschikking is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet hierop zijn wij niet verplicht om van de aanvraag kennis te geven in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op andere geschikte wijze, tenzij bij de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag een milieueffectrapport (MER) moet worden gemaakt. Nu deze uitzonderingsgrond zich niet voordoet hebben wij geen kennis gegeven van de aanvraag in bladen of anderszins.

Van het ontwerp van de beschikking hebben wij de kennisgeving digitaal gepubliceerd op internet: www.brabant.nl.

Tussen 21 december 2016 en 1 februari 2017 heeft een ontwerp van de beschikking ter inzage gelegen en is een ieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is gebruik gemaakt.

Wij hebben binnen de daarvoor gestelde termijn zienswijzen ontvangen van Banning N.V., namens Stolwerk Metaal B.V.

De ingediende zienswijzen worden hieronder al dan niet samengevat weergegeven, waarna direct onze reactie volgt. Het samengevat weergegeven van de zienswijzen impliceert overigens niet dat niet op alle aspecten van de ingediende zienswijzen is ingegaan. De ingediende zienswijzen zijn aan de beschikking gehecht.

Zienswijze 1: Artikel 15 lid 1 Richtlijn Industriële Emissies 2010/75/EU (verder RIE) / artikel 5.5 lid 3 Besluit omgevingsrecht (verder Bor)

Het bedrijf geeft aan dat de aangevraagde omgevingsvergunning niet in strijd is met artikel 15 lid 1 van de RIE en artikel 5.5 lid 3 van het Bor en heeft hiervoor drie argumenten:

- a. Artikel 15 lid 1 van de RIE gaat niet over de locatie waar de emissiegrenswaarden gesteld worden;
- b. De vijf (afzonderlijke) terreinen vallen niet onder de definitie 'installatie' uit de RIE;
- c. Er wordt geen rekening gehouden met de bijzondere bepaling in artikel 15 van de RIE en artikel 5.5 lid 3 van het Bor.

Reactie:

Algemeen

Het waterkwaliteitsbeleid is primair gericht op bronaanpak. Dit blijkt uit de wet- en regelgeving en meerdere beleidsstukken, zoals de RIE, de Wet milieubeheer (verder Wm), de Waterwet, het Bor, het Activiteitenbesluit milieubeheer, het Nationaal Waterplan 2016 – 2021, het Handboek Water en het CIW rapport "Lozingseisen Wvo-vergunningen". Met bronaanpak wordt bedoeld dat de vervuiler verontreinigingen voorkomt of verwijderd bij

de bron gebruik makend van de best beschikbare technieken. Met bron wordt iedere afzonderlijke bron bij het bedrijf bedoeld en niet het bedrijf als geheel.

In het recente Kamerstuk 27625 nr 379 'Waterbeleid' wordt in het kader van opkomende stoffen het volgende vermeld: "De huidige aanpak voor lozingen van opkomende stoffen in het water gaat uit van aanpak bij de bron; bedrijven moeten vervuiling aan de bron aanpakken met de best beschikbare technieken." Hieruit blijkt eveneens dat aanpak aan de bron de basis is voor de reductie van waterbezwaarlijke stoffen.

Ad a:

Uit de passage " ... op het punt waar de emissies de installatie verlaten ..." van artikel 15 lid 1 RIE is op te maken dat naast het opleggen van emissiegrenswaarden eveneens de plaats gedefinieerd wordt waar deze emissiegrenswaarden van toepassing zijn: het punt waar de emissies de installatie verlaten, ofwel de bron waar de verontreiniging ontstaat.

Ad b:

Uit de passage van de definitie van het begrip installatie in artikel 3 lid 3 RIE: "... alsmede andere op dezelfde locatie ten uitvoer gebracht en daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden die technisch in verband staan met de in die bijlage vermelde activiteiten en die gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging ..." is op te maken dat de vijf terreindelen onderdeel uitmaken van de installatie, aangezien de op- en overslag van de afvalstoffen, waaronder de niet inerte uitlogende goederen, op de vijf terreindelen, op dezelfde bedrijfslocatie plaats vindt als de opslag van de gevaarlijke afvalstoffen.

Zelfs als de vijf terreinen niet onder de definitie 'installatie' zouden vallen, ofwel geen onderdeel van de IPPC installatie zouden zijn, blijft de bronaanpak van toepassing. Op basis van deze bronaanpak is verdunning van een afvalwaterstroom van een afzonderlijke bron om aan de lozingseisen te voldoen niet toelaatbaar. De RIE is slechts een van de vele beleidsstukken waaruit dit blijkt, zoals toegelicht in de algemene reactie op deze zienswijze.

Hoewel hier niet aan de orde heeft het niet binnen de reikwijdte van de RIE vallen van de vijf terreinen, zoals gesteld door het bedrijf, eveneens geen invloed op de lozingseisen voor zware metalen en onopgeloste bestanddelen, aangezien deze eisen eveneens worden opgelegd bij vergunning plichtige niet RIE bedrijven met op- en overslag van non ferro metalen. Daarbij wordt opgemerkt dat een lozingseis van 2 mg/l voor de som zware metalen Cu, Cr, Pb, Ni en Zn de gangbare normering is voor afvalwater afkomstig van de op- en overslag van non ferro metalen. Verruiming tot 5 mg/l is mogelijk indien voldoende (preventieve) maatregelen zijn getroffen, maar desondanks niet aan de 2 mg/l voldaan kan worden. Deze verruiming betreft uitzonderingsgevallen in de praktijk.

Ad c:

In het eerste deel van lid 3 van artikel 5.5 Bor staat het volgende: "Bij het vaststellen van de emissiegrenswaarden wordt uitgegaan van de emissies op het punt waar zij de bron, in voorkomend geval na reiniging, verlaten, tenzij dat redelijkerwijs niet mogelijk is." Dat is het uitgangspunt. Bij afvalwater kan rekening worden gehouden met het effect van een zuiveringstechnisch werk waarop de riolering is aangesloten. Met deze bijzondere bepaling dat bij het vaststellen van de emissiegrenswaarden voor afvalwater rekening gehouden kan worden met het effect van het zuiveringstechnisch werk, in dit geval de rwzi Nieuwveer, is rekening gehouden in de omgevingsvergunning d.d. 1 juli 2011.

Destijds is bij de beoordeling van de parameters BZV en CZV rekening gehouden met het effect van de rwzi Nieuwveer. Een rwzi is ontworpen en gebouwd voor de biologische zuivering van nutriënten in het afvalwater, welke onder andere uitgedrukt worden in de parameters BZV en CZV. De rwzi is niet bedoeld voor de verwijdering van de milieubezwaarlijke zware metalen en onopgeloste bestanddelen waaraan waterbezwaarlijke stoffen geadsorbeerd zijn, zoals hier aan de orde is. Voor deze stoffen is de bijzondere bepaling niet van toepassing en wordt teruggevallen op het algemene uitgangspunt.

Aanvullend op de overwegingen in de ontwerpbeschikking en bovenstaande reactie wordt het volgende opgemerkt:

Naast artikel 15 lid 1 van de RIE en artikel 5.5 lid 3 van het Bor is eveneens artikel 10.29a van de Wet milieubeheer van toepassing. Dit artikel beschrijft hoe er met afvalwater moet worden omgegaan en geeft een voorkeursvolgorde om de belangen voor het milieu te beschermen. Primair betekent dit ook aanpak van de verontreiniging van het afvalwater bij de bron. Dit is ook de basis voor de getrapte aanpak: preventie, hergebruik en zuivering, zoals beschreven in paragraaf 2.1 van de inhoudelijke overwegingen in de ontwerpbeschikking. Dit principe is bij het opleggen van de doelvoorschriften per afzonderlijk op- en overslagterrein toegepast.

In het CIW rapport "Lozingseisen Wvo-vergunningen" is in paragraaf 3.2.1 het volgende vermeld ten aanzien van de locatie van de lozingsvoorschriften:

"Afhankelijk van de bedrijfssituatie kunnen lozingsvoorschriften worden gesteld aan (aparte) deelstromen en (na samenvoeging van de deelstromen) aan hoofdstromen. Een logische combinatie daarvan is ook mogelijk. Volgens het CIW-Handboek "Wvo-vergunningverlening" verdient het aanbeveling zoveel als (praktisch) mogelijk is, eisen te stellen aan de afzonderlijke deelstromen."

Wij achten de zienswijze ongegrond.

Zienswijze 2: Geen normopvulling

Het bedrijf geeft aan dat van normopvulling geen sprake kan zijn, aangezien de norm niet hoger wordt gesteld dan noodzakelijk, alle beschikbare technieken worden toegepast en voldaan wordt aan de eisen van BBT. Daarnaast geeft het bedrijf aan dat het de emissie van de parameters in het afvalwater niet zodanig kan beïnvloeden dat er sprake kan zijn van bewuste opvulling.

Reactie

In tegenstelling op wat het bedrijf aanvoert ten aanzien van normopvulling wordt door het stellen van een lozingseis voor zware metalen en onopgeloste bestanddelen voor de vijf lozingspunten tezamen wel lozingsruimte gecreëerd voor ieder afzonderlijk lozingspunt. Hogere emissies van een terreindeel kunnen op deze wijze gecompenseerd worden met lagere emissies van een ander terreindeel. Dit wordt gezien als mogelijkheid tot normopvulling. Zo kan bijvoorbeeld met de lozing van licht verontreinigd afvalwater afkomstig van een (nagenoeg) leeg terrein de lozing van een te zwaar verontreinigd afvalwater van een ander terrein compenseren.

Op basis van metingen van het bedrijf en het waterschap in 2016 en 2017 blijkt dat de afvalwaterlozingen via CV2a, CV4 en CV5a allemaal voldoen aan de lozingseisen voor onopgeloste bestanddelen en zware metalen. Dit geldt niet voor de hemelwaterlozingen via CV1 en CV3. Indien van de vijf lozingspunten administratief één lozingspunt wordt gemaakt betekent dit dat normopvulling plaats kan vinden voor de lozingen via CV2a,

CV4 en CV5a, ter compensatie van de afvalwaterlozingen via CV1 en CV3. Bedoeld met normopvulling is dus niet, dat het bedrijf per lozingspunt de processen zo kan sturen dat hij de emissie tot aan de norm kan brengen, zoals het bedrijf terecht opmerkt.

Het bedrijf geeft aan dat het alle beschikbare technieken heeft toegepast en voldoet aan de eisen van BBT. Aan BBT wordt ten aanzien van zware metalen en onopgeloste bestanddelen voldaan als onder andere wordt voldaan aan het doelvoorschrift voor zware metalen, ontleent aan de BBT conclusies uit de BREF Afvalbehandeling van 2006 (BAT 56 uit hoofdstuk 5) alsmede zijnde de gangbare lozingseisen voor de op- en overslag van metaal bevattend afval (ook voor bedrijven die niet onder de RIE vallen) en het doelvoorschrift voor onopgeloste bestanddelen, ontleent aan het Activiteitenbesluit milieubeheer. Om hieraan te voldoen dient het bedrijf maatregelen te nemen volgens de getrapte bronaanpak: preventie, hergebruik en verwijdering. Mogelijkheden hiervoor zijn opgenomen in de BREF Afvalbehandeling (2006).

Kijkende naar de analyses van het afvalwater van de vijf lozingspunten blijkt dat de genomen maatregelen voor de afvalwaterlozingen via CV2a, CV4 en CV5a voldoende zijn om aan de doelvoorschriften te voldoen. Dit geldt niet voor de afvalwaterlozingen via CV1 en CV3, hoewel verbetering wel zichtbaar is. Dit betekent dat de genomen maatregelen om aan de doelvoorschriften voor onopgeloste bestanddelen en zware metalen ter plaatse van CV1 en CV3 te voldoen nog niet afdoende zijn.

Het bedrijf geeft aan dat alle BBT-maatregelen voor alle terreinen te allen tijde gelijk zijn. Dit is niet correct. Zo geeft het bedrijf op pagina 2 van de aanvraag aan dat sorteerwerkzaamheden zijn verplaatst naar terreindeel Valveken 8 (dat via controlevoorziening CV2a afwatert), alwaar een betere afscheiding van onopgeloste bestanddelen plaatsvindt door de aanwezigheid van een slibvanggoot met een lengte van 70 meter.

Met de opmerking van het bevoegd gezag over het fysiek samenbrengen van de vijf lozingspunten is bedoeld dat de lozingssituatie wordt beoordeeld zoals feitelijk aanwezig. Indien de lozingssituatie bestaat uit één lozingspunt voor vijf afzonderlijke terreinen met identieke preventieve maatregelen en gemeenschappelijke zuiveringstechnische voorzieningen voor het samengestelde afvalwater, zal dat resulteren in doelvoorschriften voor de samengestelde afvalwaterlozing. Indien de lozingssituatie bestaat uit één lozingspunt voor vijf afzonderlijke terreinen met hun eigen preventieve maatregelen en zuiveringstechnische voorzieningen, zoals een slibvanggoot of slibvangput en olie- en benzineafscheider, zal dat resulteren in doelvoorschriften voor de afzonderlijke afvalwaterlozingen ofwel bronnen.

Dit is de gangbare manier van regulering van zogenaamde interne lozingspunten. Indien een zuiveringstechnische voorziening aanwezig is, worden doelvoorschriften in het effluent hiervan opgenomen, aangezien aldaar verdunning van het behandelde afvalwater niet aan de orde is en tevens inzage geeft in de afdoende werking van de zuiveringstechnische voorziening.

Wij achten de zienswijze ongegrond.

Zienswijze 3: De wijziging is noodzakelijk

Het bedrijf geeft aan dat de wijziging noodzakelijk is, gelet op de opgelegde last onder dwangsom, omdat de lozingsnormen te vaak worden overschreden omdat het bedrijf niet altijd en niet gegarandeerd aan de lozingsnormen op elk van de vijf lozingspunten kan voldoen. Andere bedrijven worden niet zo intensief gecontroleerd en hebben minder monitoringsverplichtingen, omdat ze geen IPPC-installatie exploiteren. Bedrijven in de

branche die minder lozingspunten hebben, hebben een geringere kans op overschrijding van een deellozing.

Reactie

De last onder dwangsom was opgelegd, omdat structureel niet voldaan werd aan de doelvoorschriften voor de afvalwaterlozingen ten aanzien van de parameters onopgeloste bestanddelen en zware metalen uit de vergunning in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Op basis van analyseresultaten van 2016 en 2017 wordt geconstateerd dat de mate van vervuiling van het afvalwater, dat via CV2a, CV4 en CV5a geloosd wordt, voldoende verminderd is door de inmiddels genomen maatregelen, in tegenstelling tot het afvalwater dat via CV1 en CV3 geloosd wordt. Het bedrijf verzoekt nu feitelijk om extra lozingsruimte voor het afvalwater dat via CV1 en CV3 geloosd wordt, om af te kunnen zien van verdere bronmaatregelen.

De kans dat een overschrijding van een lozingseis bij een inrichting met een IPPC-installatie wordt geconstateerd is groter dan bij een bedrijf zonder IPPC-installatie, aangezien een bedrijf met een IPPC-installatie een eigen meetverplichting heeft en een bedrijf zonder IPPC-installatie over het algemeen niet. Deze meetverplichting is inherent aan de activiteiten op basis waarvan een bedrijf onder de RIE valt en de (mogelijke) consequenties voor het watermilieu.

Daarentegen wordt door het bevoegd gezag steekproefsgewijs toezicht gehouden op de afvalwaterlozingen van zowel bedrijven met en zonder IPPC-installatie. De frequentie hiervan is afhankelijk van meerdere aspecten.

Er zijn dus altijd verschillen in de meetfrequentie (door het bedrijf en/of bevoegd gezag) van afvalwater. Dit is echter geen maatstaf om andere lozingseisen aan te vragen.

Dat de kans op een overschrijding van de lozingseis bij een vergelijkbaar bedrijf met minder lozingspunten kleiner is dan bij een bedrijf met meer lozingspunten is geen juiste conclusie. Een vergelijkbaar bedrijf met minder lozingspunten zal evengoed zijn maatregelen op orde dienen te hebben om te kunnen voldoen aan dezelfde lozingseisen ter plaatse van het lozingspunt. Gelet hierop is het aantal lozingspunten geen maatstaf om andere lozingseisen aan te vragen.

De zienswijze is ongegrond.

Zienswijze 4: Er wordt met de weigering geen milieubelang gediend

Het bedrijf geeft aan dat het qua milieubelang om het even is of de 5 afvalwaterlozingen afzonderlijk worden gereguleerd of via 1 theoretisch samengestelde lozing. Het afvalwater van het bedrijf wordt in het gemeentelijk riool toch vermengd, zodat de zware metalen en onopgeloste bestanddelen daar gemiddeld worden. Alle BBT-technieken worden door het bedrijf toegepast. Indien het bevoegd gezag dat anders ziet dan zal dat standpunt gemotiveerd moeten worden. Het doel van de RIE is om verontreiniging zo veel mogelijk terug te brengen door BBT toe te passen en niet om vast te leggen op welke wijze het materiële doel formeel moet worden vastgelegd.

Reactie

Met de benadering van het bedrijf wordt het principe van de bronaanpak verlaten. Het bedrijf gaat met deze benadering voorbij aan het cumulatieve effect van meerdere afvalwaterlozingen tezamen. Duidelijk is dat het afvalwater van de vijf lozingspunten van het bedrijf wordt opgemengd in de riolering en op de afvalwaterzuivering.

Echter alle verontreinigingen in alle afvalwaterstromen, met uitzondering van de biologisch afbreekbare nutriënten, komen uiteindelijk in het watermilieu terecht. Dit betekent dat als een bedrijf onvoldoende invulling geeft aan de bronaanpak de emissie van waterbezwaarlijke stoffen hoger is dan indien de bronaanpak wordt gehanteerd.

Ten aanzien van de vermenging geldt de standaard milieumaatregel dat 'dilution not the solution for pollution' is. Ofwel verdunning van afvalwater (per bron) is geen maatregel om aan het vereiste emissieniveau te kunnen voldoen.

Het bedrijf geeft aan dat aan alle BBT-technieken wordt voldaan. Inderdaad is het doel van de RIE, maar ook van het nationale waterkwaliteitsbeleid, om verontreiniging zoveel mogelijk terug te brengen door toepassing van de best beschikbare technieken bij de bron. Daarbij dient vermeld te worden dat bij voldoende invulling van de best beschikbare technieken de emissiegrenswaarden behaald worden. Ter controle zal bij de bron het afvalwater bemonsterd dienen te worden en vervolgens geanalyseerd op de betreffende parameters. De locatie waar de emissiegrenswaarden van toepassing zijn is dus essentieel om invulling te geven aan de bronaanpak.

Het bedrijf geeft aan dat op 10 juni 2014 de normstelling voor het afvalwater is verruimd op basis van de overweging dat Stolwerk geen verdergaande zuiveringsmogelijkheden had. Bedoeld is hier dat gelet op de saneringsinspanningen van het bedrijf de normstelling verruimd kon worden tot de aangevraagde emissiegrenswaarden. Dit zijn de maximaal aanvaardbare grenswaarden voor zware metalen, op basis van de BREF Afvalbehandeling en voor onopgeloste bestanddelen ontleent aan het Activiteitenbesluit. Met andere woorden voorafgaand aan de wijziging van 10 juni 2014 waren niet de maximaal aanvaardbare grenswaarden vergund. Daar is nu wel sprake van. Het voorgaande betekent niet dat er geen verdergaande zuiveringsmogelijkheden zijn.

Wij achten de zienswijze ongegrond.

Zienswijze 5: De gewijzigde normstelling is technisch uitvoerbaar

Het bedrijf geeft aan dat de normstelling technisch uitvoerbaar is door de benodigde debieten theoretisch vast te stellen op basis van de betreffende terreinoppervlakten of door meting van de debieten per terreinoppervlak.

Reactie

De theoretische berekening op basis van de concentraties van de verontreinigingen en de grootte van de oppervlakten per terreindeel is niet correct, aangezien hierbij voorbij gegaan wordt aan andere variabelen die van invloed zijn op de hoeveelheid te lozen afvalwater per terreindeel: de aard en hoeveelheid van de opgeslagen goederen (waardoor meer of minder adsorptie van hemelwater plaatsvindt), het bufferende vermogen van het terrein, de riolering en de soort vloer van het terrein. Dit biedt dan ook geen oplossing voor de uitvoerbaarheid.

Het meten van het debiet met een debietmeter per lozingspunt is inderdaad een mogelijkheid.

Gelet op de voorgaande reacties op de zienswijzen is het theoretisch samenvoegen van de vijf lozingspunten tot één lozingspunt niet aan de orde.

Wij achten de zienswijze deels gegrond.

Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.5 van het Bor, hebben wij het verzoek ter advies aan het volgende bestuursorgaan gezonden:

- de gemeente Breda
- Waterschap Brabantse Delta.

Activiteitenbesluit milieubeheer

In het Activiteitenbesluit milieubeheer (hierna: Activiteitenbesluit) zijn voor bepaalde activiteiten die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene regels opgenomen. Deze regels zijn direct werkend en mogen niet in de omgevingsvergunning worden opgenomen.

In bijlage I, onderdelen B en C van het Bor wordt aangegeven of voor een inrichting een vergunningplicht geldt.

Op 1 januari 2013 is het Activiteitenbesluit gewijzigd en kan sindsdien ook op inrichtingen met een IPPC-installatie van toepassing zijn. Op type C inrichtingen, die vergunningplichtig zijn, kunnen bepaalde artikelen uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn. Dit betekent dat bepaalde voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de bijbehorende Activiteitenregeling een rechtstreekse werking hebben en niet in de vergunning mogen worden opgenomen.

INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN

1. Toetsingskader

1.1. Toetsingskader wijzigen

De aanvraag heeft betrekking op het veranderen of veranderen van de werking van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, lid 1 aanhef en onder e Wabo. De Wabo omschrijft in artikel 2.14 het milieuhygiënische toetsingskader van de aanvraag.

Een toetsing aan deze aspecten heeft plaatsgevonden.

2. Afvalwater

2.1. De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming tegen verontreiniging door lozing van afvalwater

Ten aanzien van de afvalwatersituatie betreft de aanvraag het verzoek om de lozingseisen voor onopgeloste bestanddelen en som zware metalen ter plaatse van controlevoorziening CV1, CV2a, CV3, CV4 en CV5a om te zetten naar een streefwaarde en de lozingseis voor beide parameters om te zetten naar een gemiddelde over de vijf controlevoorzieningen. De vijf controlevoorzieningen zijn voor de lozing van afvalwater afkomstig van vijf afzonderlijke terreindelen waar uitlopende niet inerte goederen kunnen worden opgeslagen. Voor een overzicht hiervan wordt verwezen naar bijlage 1 van de toelichting op de aanvraag.

In het verzoek van vergunninghouder wordt gesproken over een streefwaarde. In de onderliggende vergunning wordt echter gesproken over een grenswaarde. Het opnemen van streefwaarden is niet handhaafbaar en om die reden worden dan ook grenswaarden opgenomen in voorschriften. Met het verzoek om tot aanpassing van de grenswaarde naar streefwaarde kan dan ook niet worden ingestemd.

De lozingseisen voor de afzonderlijke lozingen ter plaatse van controlevoorziening CV1, CV2a, CV3, CV4 en CV5a zijn aangepast bij de Wabo wijzigingsbeschikking van 10 juni 2014.

In tegenstelling tot wat in de aanvraag is opgenomen, blijken vergelijkbare doelvoorschriften in de praktijk voor andere schrootverwerkende bedrijven voor de parameters onopgeloste bestanddelen en som zware metalen haalbaar te zijn.

Volgens het emissiebeleid naar water moeten op- en overslagbedrijven, volgens de volgende getrapte aanpak, maatregelen treffen om de hoeveelheid en de verontreiniging van het hemelwater, afkomstig van de uitlopende niet inerte goederen, zo veel als mogelijk te beperken:

1. Preventie (bijvoorbeeld opslag binnen, opslag buiten met overkapping/afdekking met zeil);
2. Hergebruik middels buffervoorziening;
3. Zuivering.

De maatregelen 1 en 2 hebben tot doel om ongewenste verontreinigingen uit het afvalwater te houden. Maatregel 3 heeft tot doel om de ongewenste verontreinigingen, die ondanks de maatregelen onder 1 en 2, in het afvalwater komen, te verwijderen. De lozing van de waterbezwaarlijke stoffen dient door toepassing van de best beschikbare technieken (BBT) zoveel mogelijk voorkomen te worden. Naarmate de waterbezwaarlijkheid toeneemt, wordt een grotere saneringsinspanning vereist. Voor de lozing van zeer zorgwekkende stoffen geldt de hoogste mate van saneringsinspanning, gecombineerd met een continue verbetering van de aanpak.

Het bedrijf heeft de volgende maatregelen genomen:

Ad 1

- verplaatsing sorteerwerkzaamheden naar een terreindeel met extra bezinkingscapaciteit;
- strikte scheiding van inerte en niet inerte uitlogende goederen;
- terreindelen worden regelmatig geveegd;
- vier maal per jaar worden de kolken, goten en riolering leeggezogen;
- zink wordt zoveel mogelijk in transitio verhandeld, zodat het niet naar de inrichting wordt aangevoerd;
- het terreindeel dat afwatert via lozingspunt 2 is voorzien van staalplaten, zodat het terrein glad is afgewerkt.

Ad 2

- Binnen het bedrijf wordt geen hemelwater hergebruikt.

Ad 3

- Alle kolken op alle terreindelen zijn voorzien van filterschuimpatronen;
- het afstromend hemelwater van de vloeistofdichte en vloeistofkerende vloeren, wordt via een separate slibvangput en olie-afscheider per terreindeel op de vuilwaterriolering geloosd.

Uit de analyseresultaten van de vijf lozingspunten, zoals opgenomen in bijlage 3 van de toelichting op de aanvraag, blijkt dat de in overweging 3 genomen maatregelen effect hebben, gelet op het afnemend aantal overschrijdingen van de lozingseisen vanaf 8 juli 2014. Zo is in 2016 bij lozingspunt 2, 4 en 5 geen enkele overschrijding van de lozingseisen geconstateerd en bij lozingspunt 1 en 3 alleen op 7 januari 2016, respectievelijk ten aanzien van zware metalen en onopgeloste bestanddelen.

Hieruit valt op te maken dat de doelvoorschriften met de door het treffen en reeds getroffen genomen maatregelen haalbaar zijn en er geen aanleiding is om de vijf afzonderlijke lozingspunten administratief samen te voegen tot één lozingspunt.

De vijf afzonderlijke terreindelen worden gezien als vijf afzonderlijke bronnen, aangezien er verschillende soorten en hoeveelheden uitlogende niet inerte goederen kunnen liggen en ze apart gerioleerd zijn. Op de terreindelen kunnen eveneens inerte goederen of helemaal geen goederen zijn opgeslagen. Gelet hierop is bij het toestaan van een middeling van de vijf bronnen verdunning van afvalwater van ernstig vervuilde terreindelen met afvalwater van minder of niet vervuilde terreindelen mogelijk.

Verdunning van een afvalwaterstroom van een afzonderlijke bron is niet toegestaan, gelet op onderstaande beleid:

1. Artikel 15 lid 1 van de Richtlijn industriële emissies (Richtlijn 2010/75/EG) geeft aan dat de grenswaarden voor de emissies van stoffen op het punt gelden waar de emissies de installatie verlaten en worden bepaald zonder rekening te houden met een eventuele voorafgaande verdunning;
2. Artikel 5.5 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht geeft aan dat bij het vaststellen van de emissiegrenswaarden uitgegaan wordt van de emissies op het punt waar zij de bron, in voorkomend geval na reiniging, verlaten, tenzij dat redelijkerwijs niet mogelijk is. De emissiegrenswaarden worden vastgesteld zonder rekening te houden met een mogelijke voorafgaande verdunning.

Normopvulling van het minder vervuilde afvalwater met het afvalwater van de ernstig vervuilde terreindelen is niet toelaatbaar. Dit is opgenomen in het Nederlandse informatiedocument over BBT: het CIW rapport lozingseisen Wvo-vergunningen van november 2005, opgenomen in de Regeling Omgevingsrecht. Hierin wordt aangegeven dat een randvoorwaarde bij de systematiek van het vaststellen van lozingseisen 'geen normopvulling' is.

Elk terreindeel loost via een eigen slibvangput en olie-afscheider. Aan het effluent afkomstig van iedere slibvangput en olie-afscheider worden lozingseisen voor onopgeloste bestanddelen en minerale olie gesteld ten einde de juiste werking van deze voorzieningen te borgen en te kunnen controleren. Bij een overschrijding van een haalbare lozingseis voor onopgeloste bestanddelen, maar ook minerale olie bij een slibvangput / olie-afscheider is het niet toegestaan om de overschrijding te compenseren met emissiewaarden van een andere of meerdere andere slibvangputten / olie-afschers van (een) andere terreinde(e)l(en).

Daarnaast is het omzetten van de lozingseisen naar een gemiddelde over de vijf controlevoorzieningen niet mogelijk, aangezien enkel het middelen van vijf afzonderlijke concentraties geen representatief beeld geeft van de totale lozing. Doordat de afstroomhoeveelheden per terreindeel verschillen zullen naast de concentraties de afstroomdebieten per terreindeel bekend moeten zijn om een representatief gemiddelde vast te kunnen stellen. Deze afstroomdebieten worden niet gemeten door het bedrijf. Het afstroomdebiët per terreindeel is afhankelijk van de grootte van het terrein, de aard en hoeveelheid van de opgeslagen goederen, het bufferende vermogen van het terrein, de riolering en de soort vloer.

Het omzetten van de lozingseisen naar een gemiddelde over de vijf controlevoorzieningen stuit eveneens op handhavingstechnische bezwaren. Indien één van de vijf monsters, om welke reden dan ook, niet genomen kan worden is geen gemiddelde van vijf monsters vast te stellen.

In de aanvraag staat dat het volstrekt irrelevant is of de norm per lozingspunt gesteld wordt of voor het totale afvalwater, gelet op de bescherming van het zuiveringstechnisch werk van het waterschap en het oppervlaktewater waarop dat zuiveringstechnisch werk loost. Dit aangezien de vijf lozingspunten vlak bij elkaar op het gemeentelijk riool lozen, vermengd met elkaar en met het afvalwater van omliggende bedrijven.

Deze conclusie is echter niet juist omdat voorbij wordt gegaan aan de bronaanpak. Iedere afzonderlijke bron van afvalwater op een bedrijf dient via preventie, hergebruik en verwijdering te worden gesaneerd, tot de haalbare doelvoorschriften. Dat elke (kleine) bron geen merkbare invloed heeft op het zuiveringstechnisch werk van het Waterschap en het oppervlaktewater waarop dat zuiveringstechnisch werk loost, neemt niet weg dat de optelsom van meerdere bronnen dit wel kunnen hebben. Het niet voldoen aan de vereiste sanering per bron betekent afwenteling van de verantwoordelijkheid op het waterschap.

3.3 Conclusie en beoordeling

Gezien het vorenstaande bestaan er bezwaren tot het wijzigen van de voorschriften met betrekking tot de indirecte lozingen. Wij weigeren dan ook het verzoek tot aanpassing van de lozingseisen.

BIJLAGE: ZIENSWIJZEN

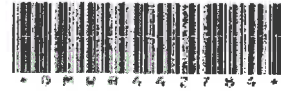

LIJDMAN

AANGETEKENED

Omgevingsdienst Midden- en West-Brabant
Postbus 75
5000 AB TILBURG

Document
aantal

791100 + 1 de druk. omg. omgevingsvergunning
(Rienk. Kennenich)

Team

Locatie/Dossier

Ontvangt datum

Stukdatum

Project

20270 - Valveeken 5, Breda

31-01-2017

30-01-2017

's-Hertogenbosch, 30 januari 2017

Uw ref.

Onze ref. 180714/HP

mr.dr.s. H.A. Pasveer

Advocaat / Attorney-at-Law

T: +31 73 692 77 84

M: +31 62 127 34 42

F: +31 73 692 77 76

E: h.pasveer@banning.nl

Betreft: Stalwerk Metaal BV / GS Noord-Brabant

ZIENSWIJZE ONTWERP-BESCHIKKING 16100191

Geachte heer, mevrouw,

De besloten vennootschap **Stalwerk Metaal B.V.**, gevestigd aan het Valveeken 5 te 4815 HL Breda, kiest in deze zaak woonplaats te 's-Hertogenbosch aan de Statenlaan 55 (postbus 1714, 5200 BT 's-Hertogenbosch, telefoon: 073-6927740) op het kantoor van de advocaat mr. drs. H.A. Pasveer die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld.

Met dit schrijven wordt een zienswijze ingediend tegen de ontwerp-beschikking tot weigering van de door opposante aangevraagde wijziging van haar omgevingsvergunning die van 21 december 2016 tot en met 1 februari 2017 ter inzage ligt.

De zaak is bij uw Omgevingsdienst in behandeling bij de heer S. Adelaar.

Er zijn geen belanghebbenden.

Onderwerp geschit

1. Stalwerk exploiteert een afvalverwerkende inrichting aan het Valveeken te Breda. Binnen deze inrichting worden afvalstoffen ingezameld, op- en overgeslagen, gesorteerd en bewerkt. Daarbij gaat het om (non) ferro metalen, kunststof geïsoleerde kabelrestanten, elektromotoren,

aanhangers, trailers, trein- en metrostellen en PCB-vrije transformatoren. Verder worden (onderdelen van) motoren en machines verhandeld en ingezameld. Daarnaast worden papiergeïsoleerde kabelrestanten en bouw- en slooppafval ingezameld, overgestegen en gesorteerd. Stolwerk beschikt daartoe over een omgevingsvergunning die op 1 juli 2011 is verleend.

2. Stolwerk is een IPPC/RIE-richting in verband met een – vanuit de bedrijfsvoering gezien – ondergeschikte nevenactiviteit, namelijk de opslag van gevaarlijke afvalstoffen. In verband daarmee wordt het afvalwater van Stolwerk regelmatig bemonsterd, anders dan bij de andere inrichtingen binnen dezelfde branche waar verder dezelfde activiteiten plaatsvinden.
3. De inrichting van Stolwerk bestaat uit een aantal verhardingen die op vijf punten op het gemeentelijk riool zijn aangesloten. Via die vijf aansluitpunten wordt afvalwater geloosd op het gemeentelijk riool. Daarbij gaat het om regenwater dat op de verhardingen is terechtgekomen en dat in aanraking is gekomen met de daar opgeslagen goederen.
4. Gemiddeld genomen voldoet dat regen-/afvalwater aan de grenswaarden opgenomen in de omgevingsvergunning van Stolwerk. Als Stolwerk over één aansluitpunt had beschikt in plaats van vijf zou er geen probleem zijn geweest, maar de hoeveelheid onopgeloste bestanddelen en de som van de zware metalen verschilt per lozingspunt. Incidenteel is er in het verleden op een enkel lozingspunt een overschrijding geconstateerd van de norm voor de som van de zware metalen of onopgeloste bestanddelen, zodat op dat ene lozingspunt het afgevoerde regenwater te veel zware metalen of onopgeloste bestanddelen bevatte. Als was er over alle vijf lozingspunten gemiddeld genomen geen overschrijding.
5. Daarom heeft het college van GS op 17 februari 2016 een last onder dwangsom opgelegd wegens overschrijding van de normstelling voor de som zware metalen en onopgeloste bestanddelen.
6. Daartegen is door Stolwerk een bezwaarschrift ingediend. In dat bezwaarschrift is aangegeven dat het regenwater dat Stolwerk loost over het geheel genomen voldoet aan de normstelling uit de omgevingsvergunning. Al is dat een en verder liggend verleden bij een incidente deelozing op één van de vijf lozingspunten niet altijd het geval geweest. Daarom dient naar mening van Stolwerk de normstelling zodanig aangepast te worden dat de normstelling gaat gelden voor alle deelozingen gemiddeld en niet per deelozing.
7. In dat kader heeft Stolwerk in 2016 een wijziging van haar omgevingsvergunning aangevraagd. Een wijziging waarbij de normstelling voor het regenwater dat geloosd wordt voor al het regenwater gemiddeld gaat gelden en niet per deelozing afzonderlijk.
8. In de ontwerp-beschikking wordt die aanvraag geweigerd. Naar de mening van Stolwerk ten onrechte.

LEGAL TAX

De weigeringsgronden en de bezwaren daartegen

1: Artikel 15 lid 1 RIE/artikel 5.5 lid 3 Bor

9. Uw college is voornemens de aangevraagde vergunning te weigeren, met name omdat artikel 15 lid 1 van de Richtlijn Industriële Emissies en artikel 5.5 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht daaraan in de weg zouden staan. In deze bepalingen staat dat de grenswaarden voor de emissies gelden daar waar de emissies de installatie verlaten zonder rekening te houden met een eventuele voorafgaande verdunning.
10. In de ontwerp-beschikking staat dat de aangevraagde vergunning in strijd zou zijn met dit uitgangspunt, omdat er bij het hanteren van de normstelling voor de gemiddelde lozingswaarde wel een verdunning zou worden meegerekend. Namelijk een verdunning door het samenvoegen van de vijf lozingspunten. De normstelling zou aan de bron gesteld moeten worden en dat is volgens de ontwerp-beschikking per lozingspunt. Niet bij de vijf lozingspunten gezamenlijk en gemiddeld.
11. Naar de mening van Stolwerk kan deze redenering niet opgaan.
12. **In de eerste plaats geeft uw college een onjuiste uitleg aan artikel 15 lid 1 van de Richtlijn Industriële Emissies (2010/75/EG). Deze bepaling luidt:**

"De emissiegrenswaarden voor verontreinigde stoffen gelden op het punt waar de emissies de installatie verlaten en worden bepaald zonder rekening te houden met een eventuele voorafgaande verdunning."
13. Uw college stelt dat hier staat dat de normen in de omgevingsvergunning moeten worden vastgesteld voor de locatie waar de stoffen de inrichting verlaten, i.e. elk individueel deelozingspunt. In die zin dat de bemonstering en de beoordeling daarvan op die vijf deelozingspunten moeten worden vastgesteld.
14. Dat is echter niet wat hier staat.
15. In artikel 15 lid 1 van de Richtlijn Industriële Emissies staat dat de grenswaarden gelden op het punt waar de emissies de installatie verlaten. De grenswaarden zijn de grenswaarden van bijlage 2 bij de Richtlijn Industriële Emissies en de waarden vastgelegd in andere algemeen bindende voorschriften (zie artikel 3 lid 8 van de Richtlijn Industriële Emissies).
16. Artikel 15 lid 1 van de Richtlijn Industriële Emissies zegt derhalve enkel iets over de hoogte van de norm. De richtlijn zegt niets over de vraag waar die normen gesteld moet worden. De normstelling in de omgevingsvergunning mag zonder meer op voor een andere locatie worden vastgesteld mits de normstelling dan zo wordt bepaald dat voldaan wordt aan de emissiegrenswaarden.

NB: overigens staat hier ook dat geen rekening wordt gehouden met voorafgaande verdunning; die blijft bij toepassing van de emissiegrenswaarden buiten beschouwing. In deze zou het gaan om verdunning die plaatsvindt nadat het regenafvalwater de inrichting heeft verlaten.

17. **In de tweede plaats** heeft artikel 15 lid een van de Richtlijn Industriële Emissies het over emissiegrenswaarden die gelden: *"op het punt waar de emissies de installatie verlaten"*. Uw college gaat ervan uit dat er vijf afzonderlijke bronnen zijn en derhalve ook vijf afzonderlijke installaties waar de emissies de installatie verlaten, zodat voor elk afzonderlijk aansluitpunt op de riolering een eigen norm zou moeten gelden.
18. Dit ten onrechte.
19. Het begrip installatie wordt in de Richtlijn Industriële Emissies als volgt gedefinieerd:

"installatie: een vaste technische eenheid waarin een of meer van de in bijlage I of in doel 1 van bijlage VII vermelde activiteiten en processen alsmede andere op dezelfde locaties uitvoer gebracht en daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden die technisch in verband staan met de in die bijlage vermelde activiteiten en die gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging."
20. In deze gaat het om vijf afzonderlijke verhardingen die elk een eigen aansluitpunt op het riool hebben. Via dat aansluitpunt wordt het regenwater op het riool geloosd dat op de bijbehorende verharding is gevallen.
21. De vijf verhardingen zijn geen installatie (of vijf installaties) in de zin van de IPPC/RIE. De opslag op deze verhardingen staat niet in enig technisch verband met de opslag van gevaarlijke afvalstoffen die de RIE/PPC installatie vormen. Deze opslag vindt inwendig plaats en is geheel afgescheiden van de rest van de inrichting.
22. Dat betekent dat *"het punt waar de emissies de installatie verlaten"* het dak of de gevel is van het gebouw waarbinnen de gevaarlijke afvalstoffen liggen opgeslagen. De opslag van de gevaarlijke afvalstoffen vormt immers de IPPC/RIE-installatie. Niet de opslag buiten van metalen en andere niet gevaarlijke afvalstoffen die met deze gevaarlijke afvalstoffen niets van doen hebben.
23. Overigens veroorzaken de gevaarlijke afvalstoffen die inwendig opgeslagen liggen geen enkele emissie.
24. **In de derde plaats** gaat uw college voorbij aan de bijzondere bepaling die zowel in artikel 15 van de Richtlijn Industriële Emissies als in artikel 5.5 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht is opgenomen ten aanzien van afvalwater. Dat is juist waar het in deze om gaat, namelijk

1998-2008

regenwater dat van een verharding afkomstig is. De tekst van beide artikelen is vrijwel identiek. Zij luidt (versie Besluit omgevingsrecht):

“Bij het vaststellen van emissiegrenswaarden voor afvalwater dat in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater wordt gebracht, kan rekening worden gehouden met het effect van een zuiveringstechnisch werk waarop die voorziening is aangesloten, voor zover daarvan geen nadeliger gevolgen voor het milieu zijn te verwachten.”

NB: ook uit deze bepaling blijkt dat artikel 15 van de Richtlijn Industriële Emissies en artikel 5.5 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht betrekking hebben op de hoogte van de normen en niet op de locatie waar die norm gesteld moet worden.

25. Voor afvalwater is een bijzondere bepaling opgenomen die afwijkt van de overige emissiegrenswaarden. Derhalve ook van de bepaling dat die emissiegrenswaarden gelden voor de locatie waar de emissies de installatie verlaten. Uw college gaat ten onrechte voorbij aan deze bijzondere bepaling voor afvalwater.
26. Conclusie is dat de aangevraagde omgevingsvergunning niet in strijd is met artikel 15 van de Richtlijn Industriële Emissies of artikel 5.5 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht.

2: Geen normopvulling

27. In de ontwerp-beschikking staat dat de aangevraagde wijziging van de omgevingsvergunning zou leiden tot normopvulling hetgeen in strijd is met BBT.
28. Dit standpunt is feitelijk onjuist.
29. Van normopvulling zou sprake zijn indien de norm hoger wordt gesteld dan noodzakelijk zodanig dat een bedrijf haar bedrijfsvoering daarop kan aanpassen, dan wel af kan zien van het treffen van voor BBT-voorzieningen die haalbaar en nodig zouden zijn bij een strengere norm.
30. Dat is hier niet aan de orde. Stolwerk heeft alle beschikbare technieken toegepast en voldoet aan de eisen van BBT. In de aanvraag is een overzicht opgenomen van alle technieken die verder gaan dan wat in de branche gebruikelijk is.
31. In de ontwerp-beschikking staat ook niet dat er bepaalde BBT-technieken niet toegepast zouden zijn.
32. Reeds om die reden kan van normopvulling geen sprake zijn.

LEGAL TAX

33. Daar komt bij dat Stolwerk de wijziging van de vergunning nu juist aanvraagt, omdat zij ondanks alle maatregelen niet altijd en op alle vijf deelozingspunten aan de norm voor zware metalen en onopgeloste bestanddelen kan voldoen; Stolwerk heeft daar althans geen zekerheid van.
34. Stolwerk kan de parameters in het afvalwater niet zodanig beïnvloeden dat er sprake kan zijn van bewuste opvulling. Ondanks dat alle BBT-maatregelen voor alle terrein te allen tijde gelijk zijn fluctueert de samenstelling van het afvalwater sterk.
35. Dit betekent dat er van normopvulling geen sprake kan zijn. Van normopvulling kan immers alleen sprake zijn indien de drijver van een inrichting of af kan zien van het treffen van BBT-maatregelen (niet aan de orde) of indien de drijver van de inrichting de processen zo kan sturen dat hij de emissie tot aan de norm kan brengen. Van een dergelijke stuurbaarheid is hier geen sprake. Dat is nu juist het probleem.
36. Mondeling is eerder door het bevoegd gezag geopperd om de lozingspunten fysiek samen te brengen. Dat is vreemd nu dit als verdunning moet worden gezien. Dan is het dus altijd noodzakelijk om een nabehandeling in 5voud uit te voeren.

3: De wijziging is noodzakelijk

37. In de ontwerp-beschikking staat dat de wijziging van de omgevingsvergunning ook niet nodig zou zijn, omdat er bijna geen overschrijdingen van de norm meer worden geconstateerd. Ook zouden vergelijkbare bedrijven aan de (identieke) normstelling kunnen voldoen.
38. Deze argumenten worden ten onrechte naar voren gebracht.
39. Uw college heeft aan Stolwerk een last onder dwangsom opgelegd, omdat zij de lozingsnormen te vaak zou overschrijden. Daaruit blijkt dat Stolwerk niet altijd en niet gegarandeerd kan voldoen aan de lozingsnormen op elk van de vijf deelozingspunten afzonderlijk. Zou uw college menen dat er met de huidige normstelling geen probleem is, dan zou uw college ook geen last onder dwangsom hebben opgelegd. Of uw college zou dan in ieder geval de geentameerde handhavingprocedure wegens haar onnodigheid moeten beëindigen. Daarvan is, voor zover bekend, geen sprake.
40. De stelling dat andere bedrijven in de branche wel aan de norm zouden voldoen, kan de weigering evenmin dragen en is door ons niet weerlegbaar wegens het ontbreken van bewijsvoering.
41. In de eerste plaats worden die andere bedrijven niet zo intensief gecontroleerd als de inrichting van Stolwerk. Omdat Stolwerk een IPPC/RIE-inrichting exploiteert, wordt bij haar het regen-/afvalwater eens per twee maanden door het bedrijf zelf gecontroleerd. Bij de andere bedrijven in de branche gebeurt dat veel minder vaak daar deze geen monitoringsverplichting opgelegd

hebben gekregen. Daarom is er bij de andere bedrijven ook veel minder kans een overtreding te constateren.

42. In de tweede plaats zijn er te veel toevallige factoren die de samenstelling van het regen-/afvalwater bepalen. Indien Stolwerk niet vijf deellozingspunten zou hebben gehad maar één centraal lozingspunt, dan zou zij aan de normstelling voldoen. Datzelfde geldt voor de andere bedrijven in de branche. Als die andere bedrijven één of twee lozingspunten hebben in plaats van vijf is de kans op een overschrijding van de norm bij een deellozing geringer.

4: Er wordt met de weigering geen milieubelang gediend

43. Stolwerk heeft vijf deellozingspunten die allemaal op hetzelfde gemeente riool uitkomen. Dat betekent dat het afvalwater van de vijf deellozingspunten enkele tientallen meters stroomafwaarts met elkaar in het gemeentelijk riool vermengd raakt, zodat de zware metalen en onopgeloste bestanddelen daar gemiddeld worden.
44. Qua milieu is het daarom niet van belang of de norm per deellozingspunt gesteld wordt of niet. Het afvalwater van Stolwerk wordt in het gemeentelijk riool toch vermengd.
45. In de ontwerp-beschikking wordt dit betwist en wordt gesteld dat de verontreiniging per bron zo veel mogelijk moet worden teruggebracht. Door dat niet te doen zou de verontreiniging op het waterschap worden afgewenteld.
46. Dit standpunt is onjuist.
47. Stolwerk heeft alle BBT-technieken toegepast. Er zijn ook geen maatregelen meer die Stolwerk redelijkerwijs nog zou kunnen nemen.
48. Indien uw college dat anders ziet dient uw college dat standpunt te motiveren door aan te geven op welk onderdeel Stolwerk niet aan BBT zou voldoen.
49. Uw college motiveert dit echter niet en kan dit ook niet motiveren, omdat Stolwerk aan BBT voldoet. Dat is waar het qua milieubelangen om gaat. Het doel van de Richtlijn Industriële Emissies is om verontreiniging zo veel mogelijk terug te brengen door de beste technieken toe te passen. Het doel van de Richtlijn Industriële Emissies is niet om vast te leggen op welke wijze dit materiële doel formeel moet worden vastgelegd (zoals de locatie waarvoor de normstelling wordt bepaald).
50. In dat kader wijst Stolwerk erop dat uw College op 10 juni 2014 de normstelling voor het afvalwater heeft gewijzigd/versuimd en daarbij heeft overwogen dat Stolwerk geen verdergaande zuiveringsmogelijkheden had. In de overwegingen bij deze vergunning staat:

LEGAL TAX

"Het bedrijf heeft mogelijke additionele maatregelen in de aanvraag uitgewerkt en getoetst op haalbaarheid. Hieruit blijkt dat verdere maatregelen ten aanzien van onopgeloste bestanddelen en zware metalen op basis van de best uitvoerbare technieken niet haalbaar zijn."

Op basis van deze overweging is de vergunning van 10 juni 2014 verleend. Stolwerk wijst erop dat zij nadien toch nog aanvullende maatregelen heeft getroffen die verder gaan dan wat volgens uw College in 2014 redelijkerwijs voorgeschreven kon worden. De grens aan maatregelen is nu echt bereikt.

5: De gewijzigde normstelling is technisch uitvoerbaar

51. In het ontwerp-besluit staat dat de aangevraagde wijziging niet uitvoerbaar zou zijn, omdat het niet mogelijk zou zijn om de gemiddelde verontreiniging van het regen-/afvalwater vast te stellen, omdat per deelozing geen debiet wordt gemeten.
52. Naar de mening van Stolwerk kan ook dit wat gezochte bezwaar de weigering niet dragen.
53. In de eerste plaats is het vrij eenvoudig het debiet per deelozing vast te stellen door die te relateren aan de omvang van het oppervlakte dat op elk lozingspunt is aangesloten. De hoeveelheid regen per vierkante meter zal immers binnen de gehele inrichting gelijk zijn. Op die manier kan het debiet eenvoudig worden vastgesteld door het aantal vierkante meters oppervlakte van de verharding vaststellen.
54. In de tweede plaats zou dit kunnen door de debiet te meten middels een debietmeter.

Op grond van het bovenstaande concludeert Stolwerk dat er noch juridische noch inhoudelijke redenen zijn om de aangevraagde wijziging van de omgevingsvergunning te weigeren. Daarom verzoekt Stolwerk uw college om bij definitief besluit de aangevraagde vergunning te verlenen.

Gemachtigde,
BANNING N.V.

H.A. Pasveer